

حل عددی معادلات آب کم عمق با استفاده از روش فشرده

وحید اصفهانیان

دانشیار گروه مهندسی مکانیک - دانشکده فنی - دانشگاه تهران

سرمد قادر

دانشجوی دکتری پژوهشگاه هواسنایی و علوم جو

(تاریخ دریافت ۸۲/۹/۲۵، تاریخ تصویب ۸۲/۹/۲۲)

چکیده

در این مقاله حل عددی شکل پایستار معادلات آب کم عمق در صفحه β با استفاده از روش فشرده مرتبه چهارم ارائه می‌شود. معادلات آب کم عمق در واقع بیان‌کننده حرکت یک جو یا اقیانوس یک‌لایه‌ای همراه با تقریب هیدrostاتیک می‌باشند، که در آنها فرض می‌شود چگالی ثابت است و علاوه بر آن جو را خشک و هردو را بدون اصطکاک فرض می‌کنند. برای گستره‌سازی زمانی معادلات از شکل دلتای روش بیم و وارمنگ که نسبت به روابط پایه‌ای این روش از مزایای بیشتری برخوردار است، استفاده می‌شود. در ادامه پس از خطی‌سازی، معادلات حاصل با استفاده از روش ADI در دو راستای محورهای مختصات شکسته می‌شوند. سپس برای گستره‌سازی مکانی معادلات از روش فشرده مرتبه چهارم استفاده می‌شود. بهدلیل بروجور آمدن خطای دگرگذاشتن ناشی از اندرکشش جمله‌های غیرخطی موجود در معادلات با استفاده از اضافه‌نمودن عبارت‌های اتنافی به معادلات می‌توان بر این خطا غلبه نمود. آزمایش‌های عددی انجام گرفته نشان می‌دهند که نتایج بهتر برای غلبه بر این خطای هنگامی به دست می‌آیند که از یک پالاینده در طول مراحل انتگرال‌گیری به صورت متناوب استفاده شود. کمیت‌های ناورداری مدل مانند انستروفی و انرژی کل در طول انتگرال‌گیری عددی از معادلات به خوبی پایستگی خوبی را حفظ می‌نمایند، این مطلب مورد این حقیقت است که ماهیت غیرخطی معادلات با استفاده از روش عددی به کار رفته به خوبی مدل شده است. اعتبار حل عددی ارائه شده با مقایسه جواب‌های حاصل با نتایج محققان قبلی سنجیده می‌شود. نتایج پاره‌ای از آزمایش‌های عددی به منظور نشان‌دادن دقیق بالاتر روش فشرده در مقایسه با روش‌های متداول نیز ارائه می‌شود.

واژه‌های کلیدی : تفاضل محدود، فشرده، روش بیم و وارمنگ، دقیق عددی، معادلات آب کم عمق، جو

جمله یکی از تحقیقات مهم انجام گرفته در این زمینه
مرجع [۵] می‌باشد.

در مقاله حاضر حل عددی شکل پایستار معادلات آب کم عمق در صفحه β با استفاده از روش فشرده مرتبه چهارم ارائه می‌گردد. میان این تحقیق و کار صورت گرفته در مرجع [۶] شباهت‌هایی وجود دارد. ولی در تحقیق حاضر برای گستره‌سازی زمانی معادلات از شکل دلتای روش بیم و وارمنگ [۷] به جای روش پایه‌ای به کار رفته در [۶,۸] استفاده شده است. معادلات نهایی به دست آمده با استفاده از شکل دلتای روش بیم و وارمنگ نسبت به روابط به دست آمده در [۶] بسیار ساده‌تر بوده و همچنین شکستن آنها در دو راستای محورهای مختصات با استفاده از روش ADI [۹] بسادگی امکان‌پذیر بوده و مشکلات مطرح شده (از جمله نگرانی در مورد نحوه اضافه کردن جمله‌های پریشیدگی) در [۶] را با خود ندارد. همچنین

مقدمه

در سال‌های اخیر توجه بسیاری از محققان به استفاده از روش‌های عددی با دقت بالا برای شبیه‌سازی دقیق مسائل دینامیک شاره‌ها، جلب شده است. روش‌های تفاضل محدود فشرده از جمله این روش‌ها می‌باشند که موضوع مقالات بسیاری را در این سال‌ها به خود اختصاص داده‌اند. از لحاظ تاریخی می‌توان ردپای این روش‌های را در کارهای انجام‌شده توسط نیومروف [۱] و همچنین فاکس و گودوین [۲] جستجو نمود. ولی در واقع پس از پیشنهاد کریس [۳] و مقاله کلیدی هرش [۴] این روش‌ها تبدیل به یک ابزار بسیار قوی برای شبیه‌سازی دقیق مسائل دینامیک شاره‌ها گردیدند. در طی سال‌های گذشته گروه‌های بسیار متنوعی از روش‌های فشرده با خواص تفکیک متفاوت توسط محققان مختلف معرفی شده‌اند، از

شمال-جنوب می‌باشد. مولفه‌های سرعت در دو راستای x و y به ترتیب با u و v نمایش داده شده‌اند. t معین‌کننده زمان، h بیان‌کننده عمق شاره و f پارامتر کوریولیس است که در صفحه β به صورت $f = f_0 + \beta y$ است، $\beta = \partial f / \partial y$ است، خواهد بود و g نیز شتاب گرانی (جادبه) است.

با توجه به آنچه که در [۱۱] آمده می‌توان معادلات آب کم‌عمق را در شکل پاییستار زیر بازنویسی نمود.

$$\frac{\partial hu}{\partial t} + \frac{\partial hu^2}{\partial x} + \frac{\partial huv}{\partial y} - fhv + gh \frac{\partial h}{\partial x} = 0$$

$$\frac{\partial hv}{\partial t} + \frac{\partial huv}{\partial x} + \frac{\partial hv^2}{\partial y} + fhu + gh \frac{\partial h}{\partial y} = 0$$

$$\frac{\partial h}{\partial t} + \frac{\partial hu}{\partial x} + \frac{\partial hv}{\partial y} = 0$$

معادلات بالا را می‌توان به شکل ماتریسی زیر خلاصه نمود.

$$\frac{\partial \mathbf{U}}{\partial t} + \frac{\partial \mathbf{P}}{\partial x} + \frac{\partial \mathbf{Q}}{\partial y} - f\mathbf{R} = 0 \quad (2)$$

با استفاده از قرارداد $h = \tilde{h}$ و $h = \tilde{h}$ در معادله بالا بردارهای \mathbf{U} , \mathbf{P} , \mathbf{Q} و \mathbf{R} به صورت زیر خواهند بود.

$$\mathbf{U} = \begin{pmatrix} \tilde{m} \\ \tilde{n} \\ h \end{pmatrix}, \quad \mathbf{P} = \begin{pmatrix} \tilde{m}^2/h + gh^2/2 \\ \tilde{m}\tilde{n}/h \\ \tilde{m} \end{pmatrix}$$

$$\mathbf{R} = \begin{pmatrix} \tilde{n} \\ -\tilde{m} \\ 0 \end{pmatrix}, \quad \mathbf{Q} = \begin{pmatrix} \tilde{m}\tilde{n}/h \\ \tilde{n}^2/h + gh^2/2 \\ \tilde{n} \end{pmatrix}$$

شرطیت مرزی مدل نیز به صورت زیر بیان می‌شوند. چون مدل در راستای محور x ها پریودیک است بنابراین:

$$\mathbf{U}(x, y, t) = \mathbf{U}(x + L, y, t) \quad (3)$$

و در جهت محور y از شرط مرز سخت به صورت زیر استفاده می‌گردد.

$$v(x, 0, t) = v(x, D, t) = 0 \quad (4)$$

شرطیت اولیه به صورت زیر:

$$\mathbf{U}(x, y, 0) = \psi(x, y) \quad (5)$$

انرژی کل نیز به صورت

استفاده از شکل دلتا باعث کاهش در مراحل حل عددی و در نتیجه صرفه‌جویی در زمان و حافظه مورد نیاز خواهد شد. بعلاوه در این تحقیق علاوه بر روش فشرده از روش مرتبه دوم مرکزی نیز برای حل معادلات استفاده شده که می‌توان با مقایسه نتایج حاصل از این دو روش، دقت بالاتر روش فشرده را در مقایسه با روش مرتبه دوم مرکزی مورد آزمایش قرار داد. همچنین روش فشرده مرتبه چهارم برای حل معادلات آب کم‌عمق یک‌بعدی نیز مورد استفاده قرار گرفته است. در این تحقیق از نتایج حاصل از اعمال روش فشرده به معادلات آب کم‌عمق یک‌بعدی برای نشان‌دادن این مطلب که روش فشرده واقعاً یک روش مرتبه چهارم است، استفاده شده است.

مدل فیزیکی و معادلات حاکم

در این بخش به مدلی که توسط آن فیزیک مساله مدل‌سازی می‌شود و همچنین معادلات حاکم بر این مدل، اشاره می‌گردد. در واقع مدلی که در این تحقیق مورد استفاده قرار می‌گیرد عبارت از یک شاره تراکم‌ناپذیر، همگن، غیرلزج و همراه با تقریب هیدروستاتیک است که در یک کanal متناظر ناحیه با عرض جغرافیایی میانی بر روی کره زمین، محدود می‌گردد. سطح زیرین کanal مسطح و سخت بوده و سطح بالایی آن آزاد می‌باشد. مرزهای شمالی و جنوبی کanal را دیوارهای سخت تشکیل می‌دهند. همچنین فرض می‌شود که جریان شاره در جهت شرقی-غربی از شرط پریودیک بودن، پیروی می‌کند و از فرض صفحه β نیز استفاده می‌شود. معادلات حاکم بر این مدل فیزیکی معادلات آب کم‌عمق نامیده می‌شوند. شکل اویلری این معادلات به صورت زیر [۱۰]:

$$\begin{aligned} \frac{\partial u}{\partial t} + u \frac{\partial u}{\partial x} + v \frac{\partial u}{\partial y} - fv + g \frac{\partial h}{\partial x} &= 0 \\ \frac{\partial v}{\partial t} + u \frac{\partial v}{\partial x} + v \frac{\partial v}{\partial y} + fu + g \frac{\partial h}{\partial y} &= 0 \\ \frac{\partial h}{\partial t} + u \frac{\partial h}{\partial x} + v \frac{\partial h}{\partial y} + h \left(\frac{\partial u}{\partial x} + \frac{\partial v}{\partial y} \right) &= 0 \end{aligned} \quad (1)$$

برای یک ناحیه مستطیل شکل با طول L در راستای محور x ها و عرض D در راستای محور y ها می‌باشد. در معادلات بالا x نمایانگر محور مختصات در راستای شرق-غرب و y نشان‌دهنده راستای محور مختصات در جهت

با استفاده از رابطه زیر

$$f\Delta \mathbf{R}'' = \mathbf{C}\Delta \mathbf{U}''$$

که در آن داریم

$$\mathbf{C} = \begin{pmatrix} 0 & f & 0 \\ -f & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}$$

می‌توان معادله (۱۰) را به صورت زیر نوشت.

$$\begin{aligned} \Delta \mathbf{U}'' = & -\frac{\Delta t}{2} \left(\frac{\partial \mathbf{A}'' \Delta \mathbf{U}''}{\partial x} + \frac{\partial \mathbf{B}'' \Delta \mathbf{U}''}{\partial y} \right. \\ & \left. - \mathbf{C} \Delta \mathbf{U}'' \right) - \Delta t \left(\frac{\partial \mathbf{P}''}{\partial x} + \frac{\partial \mathbf{Q}''}{\partial y} - f \mathbf{R}'' \right) \end{aligned} \quad (11)$$

روش ADI

اگر در نظر باشد تا دستگاه معادلات (۱۱)

به صورت مستقیم حل شود، یعنی مشتقات موجود در آن را با استفاده از روش فشرده در دو راستای محورهای مختصات گستته نمود، به حجم زیادی از عملیات محاسباتی و حافظه نیاز است. به همین دلیل اگر معادلات در دو جهت محورهای مختصات شکسته شوند، در این صورت فرایند حل به حل دو سری معادله که هر کدام فقط شامل مشتقات مکانی در یکی از جهت‌های محورهای مختصات هستند، محدود خواهد شد. هنگام گسته‌سازی این معادلات با استفاده از روش فشرده فقط می‌بایست در هر یک از راستها یک ماتریس سه‌قطري بلوکی را معکوس نمود. برای شکستن معادلات در دو راستای محورهای مختصات روش ADI [۹] مورد استفاده قرار می‌گیرد. با توجه به شکل معادله (۱۱) روش ADI را می‌توان به آسانی برای شکستن این معادله به صورت زیر به کار برد.

$$\begin{aligned} & \left\{ \mathbf{I} + \frac{\Delta t}{2} \left[\frac{\partial}{\partial x} (\mathbf{A}'') - \mathbf{C}^{(1)} \right] \right\} \\ & \left\{ \mathbf{I} + \frac{\Delta t}{2} \left[\frac{\partial}{\partial y} (\mathbf{B}'') - \mathbf{C}^{(2)} \right] \right\} \Delta \mathbf{U}'' \\ & = -\Delta t \left(\frac{\partial \mathbf{P}''}{\partial x} + \frac{\partial \mathbf{Q}''}{\partial y} - f \mathbf{R}'' \right) \end{aligned} \quad (12)$$

معادله (۱۲) را می‌توان به صورت دو معادله زیر در دو راستای محورهای مختصات نوشت:

$$E = \frac{1}{2} \int_0^L \int_0^D (u^2 + v^2 + gh) h dx dy \quad (6)$$

تعريف می‌شوند. مقدار انستروفی را می‌توان از رابطه زیر پیدا نمود.

$$Z = \iint \frac{\zeta_a^2}{h} dx dy \quad (7)$$

مقدار ζ_a در رابطه بالا برابر با تاوایی مطلق است و به صورت زیر تعریف می‌شود.

$$\zeta_a = \zeta + f = \frac{\partial v}{\partial x} - \frac{\partial u}{\partial y} + f \quad (8)$$

در مدل فیزیکی مقدار انرژی کل و انستروفی مستقل از زمان است.

شکل دلتای روش بیم و وارمینگ

از شکل دلتای روش بیم و وارمینگ [۷] که یک روش مرتبه دوم یک مرحله‌ای است، برای گسته‌سازی زمانی شکل پایستار معادلات آب کم‌عمق جهت پیمایش در زمان استفاده می‌شود. رابطه این روش به صورت زیر بیان می‌شود:

$$\Delta \mathbf{U}'' = \frac{\Delta t}{2} \frac{\partial \Delta \mathbf{U}''}{\partial t} + \Delta t \frac{\partial \mathbf{U}''}{\partial t} \quad (9)$$

بالانویس n نشان‌دهنده مرحله زمانی به صورت $n\Delta t$ می‌باشد، در معادله (۹) $\mathbf{U}'' = \mathbf{U}(n\Delta t)$ و $\Delta \mathbf{U}'' = \mathbf{U}''^{+1} - \mathbf{U}''$ می‌توان رابطه (۹) را به صورت زیر دوباره‌نویسی نمود.

$$\begin{aligned} \Delta \mathbf{U}'' = & -\frac{\Delta t}{2} \left(\frac{\partial \Delta \mathbf{P}''}{\partial x} + \frac{\partial \Delta \mathbf{Q}''}{\partial y} - f \mathbf{R}'' \right) \\ & - \Delta t \left(\frac{\partial \mathbf{P}''}{\partial x} + \frac{\partial \mathbf{Q}''}{\partial y} - f \mathbf{R}'' \right) \end{aligned} \quad (10)$$

از آنجا که $\Delta \mathbf{P}''$ و $\Delta \mathbf{Q}''$ غیرخطی هستند، می‌بایست آنها را به صورت زیر خطی‌سازی نمود:

$$\Delta \mathbf{P}'' = \mathbf{A}'' \Delta \mathbf{U}'', \quad \Delta \mathbf{Q}'' = \mathbf{B}'' \Delta \mathbf{U}''$$

در روابط بالا \mathbf{A} و \mathbf{B} ماتریس‌های ژاکوبین هستند که به صورت زیر تعریف می‌شوند.

$$\mathbf{A} = \frac{\partial \mathbf{P}}{\partial \mathbf{U}}, \quad \mathbf{B} = \frac{\partial \mathbf{Q}}{\partial \mathbf{U}}$$

حال معادله بالا با استفاده از روش فشرده مرتبه چهارم گسته‌سازی می‌کنیم.

$$Q_y^{-1} D_{yy} Q^n = \mathbf{Y}$$

با ضرب طرفین معادله بالا در Q_y و بازکردن معادلات نتیجه زیر به دست می‌آید.

$$\frac{\Delta y}{3} (\mathbf{Y}_{i,j+1} + 4\mathbf{Y}_{i,j} + \mathbf{Y}_{i,j-1}) =$$

$$\mathbf{Q}_{i,j+1} - \mathbf{Q}_{i,j-1}, \quad j = 2, \dots, N_y - 1$$

در مرزها نیز از روابط پیش‌رو و پس‌رو که به صورت زیر تعریف می‌شوند، استفاده می‌کنیم [۱۳].

$$F'_i + 2F'_{i+1} = \frac{-5F_i + 4F_{i+1} + F_{i+2}}{2\Delta x} \quad (17)$$

$$F'_i + 2F'_{i-1} = \frac{5F_i - 4F_{i-1} - F_{i-2}}{2\Delta x} \quad (18)$$

اعمال روش فشرده به معادله (۱۳) در جهت x نتیجه زیر را به دست خواهد داد.

$$\begin{aligned} & (\mathbf{I} - \frac{\Delta t}{2} \mathbf{C}^{(1)}) \Delta \mathbf{U}^* + \frac{\Delta t}{2} Q_x^{-1} D_{xx} (\mathbf{A}^n \Delta \mathbf{U}^*) \\ &= -\Delta t (Q_x^{-1} D_{xx} \mathbf{P}^n + \mathbf{Y} - f \mathbf{R}^n) \end{aligned}$$

پس از بازکردن اپراتورها و دسته‌بندی، معادله بالا به صورت زیر درخواهد آمد.

$$\begin{aligned} & (\alpha \mathbf{I} - \frac{\alpha \Delta t}{2} \mathbf{C}_j^{(1)} - \mathbf{A}_{i-1,j}^n) \Delta \mathbf{U}_{i-1,j}^* + \\ & (4\alpha \mathbf{I} - 2\alpha \Delta t \mathbf{C}_j^{(1)}) \Delta \mathbf{U}_{i,j}^* + \\ & (\alpha \mathbf{I} - \frac{\alpha \Delta t}{2} \mathbf{C}_j^{(1)} + \mathbf{A}_{i+1,j}^n) \Delta \mathbf{U}_{i+1,j}^* \\ &= \mathbf{RHS}_{i,j}^* \end{aligned} \quad (19)$$

در معادله بالا داریم:

$$\begin{aligned} \mathbf{RHS}_{i,j}^* &= -\alpha \Delta t \left[\frac{3}{\Delta t} (\mathbf{P}_{i+1,j}^n - \mathbf{P}_{i-1,j}^n) + \right. \\ & (\mathbf{Y}_{i+1,j} + 4\mathbf{Y}_{i,j} + \mathbf{Y}_{i-1,j}) - \\ & \left. f_j (\mathbf{R}_{i+1,j} + 4\mathbf{R}_{i,j} + \mathbf{R}_{i-1,j}) \right] \end{aligned}$$

در معادلات بالا مقدار α به صورت زیر تعریف شده است.

$$\alpha = \frac{4\Delta x}{6\Delta t}$$

با حل معادله (۱۹) می‌توان متغیر $\Delta \mathbf{U}^*$ را پیدا نمود. از آنجا که شرط مرزی مساله مورد نظر در کanal در جهت محور x به صورت پریودیک فرض شده است به همین دلیل

$$\begin{aligned} & \{\mathbf{I} + \frac{\Delta t}{2} \left[\frac{\partial}{\partial x} (\mathbf{A}^n) - \mathbf{C}^{(1)} \right] \} \Delta \mathbf{U}^* \\ &= -\Delta t \left(\frac{\partial \mathbf{P}^n}{\partial x} + \frac{\partial \mathbf{Q}^n}{\partial y} - f \mathbf{R}^n \right) \end{aligned} \quad (13)$$

$$\{\mathbf{I} + \frac{\Delta t}{2} \left[\frac{\partial}{\partial y} (\mathbf{B}^n) - \mathbf{C}^{(2)} \right] \} \Delta \mathbf{U}^* = \Delta \mathbf{U}^* \quad (14)$$

در معادلات بالا \mathbf{I} معرف ماتریس واحد و ماتریس‌های $\mathbf{C}^{(2)}$ و $\mathbf{C}^{(1)}$ به صورت زیر تعریف شده‌اند.

$$\mathbf{C}^{(1)} = \begin{pmatrix} 0 & 0 & 0 \\ -f & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}, \quad \mathbf{C}^{(2)} = \begin{pmatrix} 0 & f & 0 \\ 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}$$

گسته‌سازی مکانی

برای گسته‌سازی مکانی معادلات (۱۳) و (۱۴) از روش فشرده مرتبه چهارم [۴,۵] استفاده می‌شود. مشتق اول یکتابع دلخواه پیوسته مانند F با استفاده از این روش در یک راستای اختیاری (در اینجا x) به صورت زیر تخمین زده می‌شود:

$$\frac{1}{6} F'_{i+1} + \frac{2}{3} F'_i + \frac{1}{6} F'_{i-1} = \frac{F_{i+1} - F_{i-1}}{2\Delta x} \quad (15)$$

همان‌گونه که مشاهده می‌شود رابطه بالا یک رابطه ضمنی است و به همین دلیل برای آسانی کاربرد و راحتی اعمال به معادلات حاکم بر مساله می‌توان رابطه (۱۵) را به صورت زیر دوباره نویسی نمود [۱۲]:

$$\left(\frac{\partial F}{\partial x} \right)_i = Q_x^{-1} D_{xx} F_i \quad (16)$$

اپراتورهای موجود در رابطه بالا به صورت زیر تعریف شده‌اند.

$$Q_x^{-1} F_i = (F_{i+1} + 4F_i + F_{i-1})/6$$

$$D_{xx} F_i = (F_{i+1} - F_{i-1})/2\Delta x$$

مراحل حل عددی و اعمال شرایط مرزی

برای گسته‌سازی مکانی معادله (۱۳) در ابتدا می‌بایست که جمله $\partial \mathbf{Q} / \partial y$ را گسته نمود، به همین دلیل از فرض زیر استفاده می‌کنیم:

$$\mathbf{Y} = \partial \mathbf{Q} / \partial y$$

می‌بایست از عبارات اتلافی مطابق با آنچه که در [۷] آمده استفاده نمود. در این تحقیق علاوه بر عبارت‌های اتلافی از یک پالاینده نیز برای حذف طول موج‌های مزاحم کوچکتر از یک حد معین نیز استفاده شده است. آزمایش‌های عددی نشان دادند که استفاده از پالاینده منجر به جواب‌های بهتری می‌شود. پالاینده در واقع نوعی هموارساز است که در طی مراحل انتگرال‌گیری عدی از معادلات به صورت متناوب مورد استفاده قرار می‌گیرد. ولینگتون [۱۵] در سال ۱۹۶۲ در یک مقاله پالاینده‌هایی را که می‌توان در طول انتگرال‌گیری از آنها استفاده نمود، معرفی کرد. او در واقع با توجه به خصوصیاتی که از پالاینده مورد انتظار است نحوه طراحی آنها را مورد مطالعه قرار داد. پالاینده‌ای که او مورد استفاده قرار داد، به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$\hat{F}_i = a\hat{F}_i + b(\hat{F}_{i+1} + \hat{F}_{i-1}) + c(\hat{F}_{i+2} + \hat{F}_{i-2})$$

در معادله بالا \hat{F} نشان‌دهنده کمیتی است که مورد پالایش قرار می‌گیرد و ضرایب a , b و c ضرایب ثابتی هستند که آنها را با توجه به آن که وظیفه پالاینده حذف چه طول موج‌هایی باشد، می‌توان پیدا نمود. همان‌گونه که مشاهده می‌شود این یک رابطه یک‌بعدی است ولی این معادله را می‌توان برای حالت دو بعدی نیز بسط داد، در واقع کافی است که به صورت متناوب این رابطه را در دو جهت (برای مثال) x و y اعمال نمود. ولینگتون نشان داد که اگر در نظر باشد تا طول موج‌های کمتر از $3\Delta x$ را به صورت کامل حذف نمود می‌بایست از یک پالاینده به صورت زیر استفاده شود.

$$\begin{aligned}\bar{F}_i &= 4.28\hat{F}_i - 2.16(\hat{F}_{i+1} + \hat{F}_{i-1}) \\ &\quad + 0.52(\hat{F}_{i+2} + \hat{F}_{i-2}) \\ \tilde{F}_i &= 0.375\bar{F}_i + 0.25(\bar{F}_{i+1} + \bar{F}_{i-1}) \\ &\quad + 0.0625(\bar{F}_{i+2} + \bar{F}_{i-2})\end{aligned}\quad (۲۲)$$

خروجی این پالاینده \tilde{F} می‌باشد که در آن کلیه طول موج‌های کمتر از $3\Delta x$ حذف شده‌اند. اگر در نظر باشد که این پالاینده بر یک میدان دو بعدی اعمال گردد همان‌گونه که اشاره شد، می‌بایست این پالاینده را به صورت متناوب در دو جهت این میدان دو بعدی اعمال نمود. البته با توجه به روابط این پالاینده مشخص است که نمی‌توان آن را در

حل معادله (۱۹) منجر به حل یک دستگاه معادلات سه‌قطري بلوكی پريوديك با بلوك‌های 3×3 خواهد گردید. معادله (۱۴) را نيز می‌توان با استفاده از روش فشرده به صورت زير گستته نمود.

$$\begin{aligned}(I - \frac{\Delta t}{2} C^{(2)}) \Delta U^n &+ \\ \frac{\Delta t}{2} Q_y^{-1} D_{y,y} (\mathbf{B}^n \Delta U^*) &= \Delta U^*\end{aligned}$$

با استفاده از تعاريف مربوط به اپراتورها و اعمال آنها در معادلات بالا و در نهايىت دسته‌بندى معادله نهايى به صورت زير در خواهد آمد.

$$\begin{aligned}(rI - \frac{r\Delta t}{2} C_{j-1}^{(2)} - \mathbf{B}_{i,j-1}^n) \Delta U_{i,j-1}^n &+ \\ (4rI - 2r\Delta t C_j^{(2)}) \Delta U_{i,j}^n &+ \\ (rI - \frac{r\Delta t}{2} C_{j+1}^{(2)} + \mathbf{B}_{i,j+1}^n) \Delta U_{i,j+1}^n & \\ = \mathbf{RHS}_{i,j}^n &\end{aligned}\quad (۲۰)$$

در معادله بالا داريم:

$$\mathbf{RHS}_{i,j}^n = r[\Delta U_{i,j+1}^* + 4\Delta U_{i,j}^* + \Delta U_{i,j-1}^*]$$

در معادلات بالا مقدار r به صورت زير تعریف شده است.

$$r = \frac{4\Delta y}{6\Delta t}$$

حل معادله (۲۰) برای رسيدن به جواب نهايى منجر به حل یک ماترييس سه‌قطري بلوكی با بلوك‌های 3×3 خواهد گردید. از آنجا که در مساله مورد نظر درجهت y دیواره‌های کanal به صورت مرز سخت در نظر گرفته شده‌اند، بنابراین می‌بایست که اين شرط مرزی را در حل معادله (۲۰) به کار برد. به همین دليل شرط صفر بودن مولفه عمودی سرعت را به صورت مستقيمه در مرزها اعمال گردد و برای دو متغير دیگر نيز از ميان‌يابي مكانی از زمان قبل به صورت [۱۴]

$$\Delta U_b^{n+1} = 2\Delta U_{b-1}^n - \Delta U_{b-2}^n \quad (۲۱)$$

استفاده می‌شود، که در آن b نمايانگر نقطه مرزی می‌باشد.

استفاده از عبارت‌های اتلافی و پالاینده

برای آن که بتوان بر خطاي دگر ناميدن به وجود آمده از اندرکنش بخش‌های غيرخطي معادلات غلبه نمود

مولفه‌های میدان سرعت اولیه یعنی u و v با استفاده از تقریب زمینگرد به صورت زیر محاسبه می‌شوند:

$$u = -\frac{g}{f} \frac{\partial h}{\partial y}, \quad v = \frac{g}{f} \frac{\partial h}{\partial x}$$

ناحیه مورد نظر یک مستطیل به طول $L = 6000 \text{ km}$ و عرض $D = 4400 \text{ km}$ می‌باشد که ثوابت زیر در آن تعریف شده‌اند:

$$H_0 = 2000 \text{ m}, \quad H_1 = 220 \text{ m}$$

$$H_2 = 133 \text{ m}, \quad g = 10 \text{ ms}^{-2}$$

در صفحه β پارامتر کوریولیس یعنی f با رابطه زیر بیان می‌شود:

$$f = f_0 + \beta(y - D/2)$$

که $f = 10^{-4} \text{ s}^{-1}$ و $\beta = 1.5 \times 10^{-11} \text{ m}^{-1}\text{s}^{-1}$. در این مساله شرط مرزی پریودیک بر مرزهای غربی و شرقی حاکم است. بنابراین برای یک کمیت وابسته مانند ψ داریم:

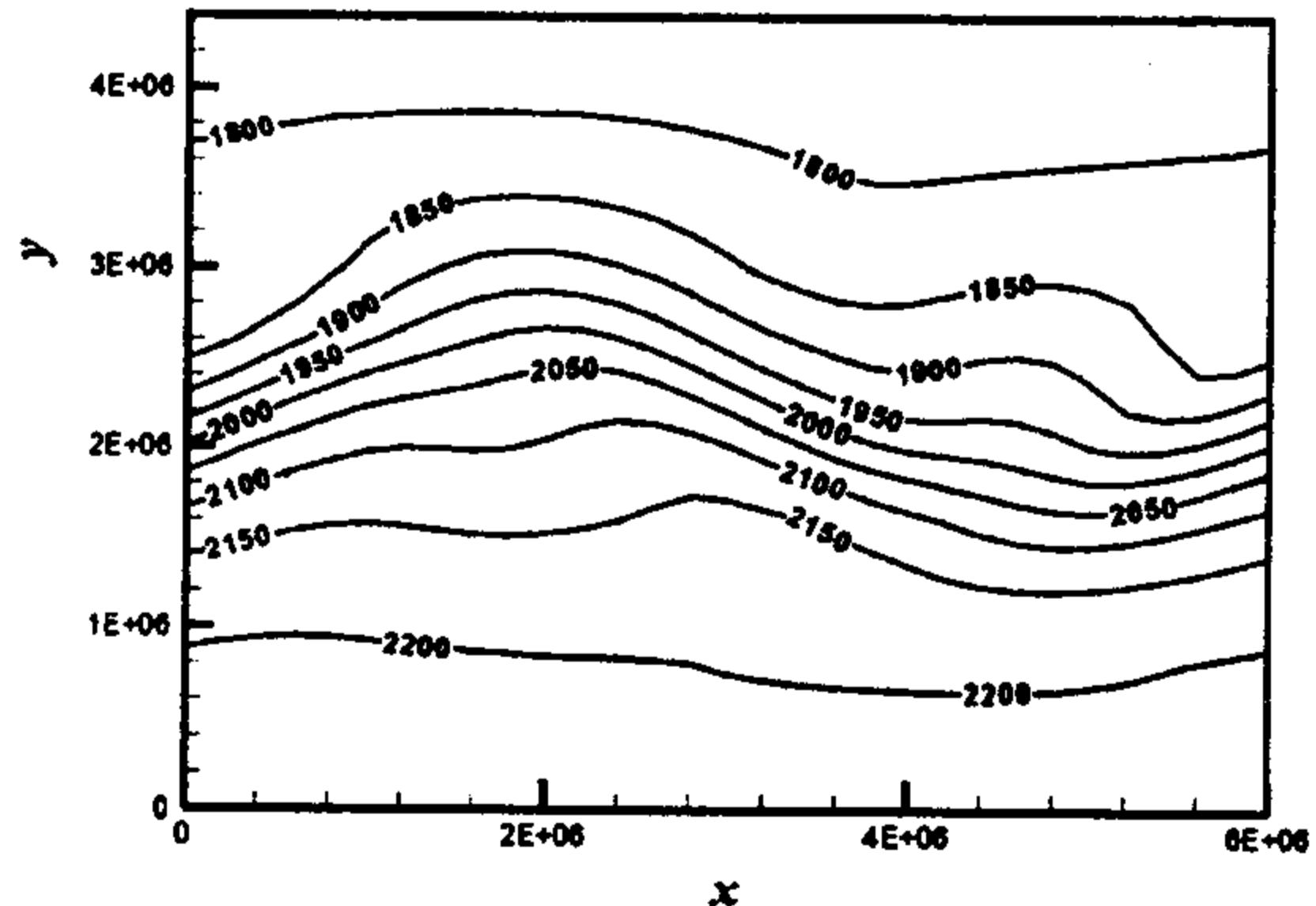
$$\psi(x, y, t) = \psi(x + L, y, t)$$

ولی در مرزهای شمالی و جنوبی هیچ‌گونه جرمی از ناحیه خارج نمی‌شود، یعنی داریم [معادله (۵)]:

$$v(x, 0, t) = v(x, D, t) = 0$$

تشریح نتایج حل عددی

شکل‌های (۲) و (۳) به ترتیب نشان‌دهنده تغییرات میدان اولیه ارتفاع نشان‌داده شده در شکل (۱) پس از انتگرال‌گیری ۲۴ و ۴۸ ساعته از معادلات آب کم‌عمق با استفاده از روش فشرده مرتبه چهارم می‌باشند.

شکل ۲: پیش‌بینی ۲۴ ساعته میدان ارتفاع با استفاده از روش فشرده. واحدها بر حسب متر هستند.

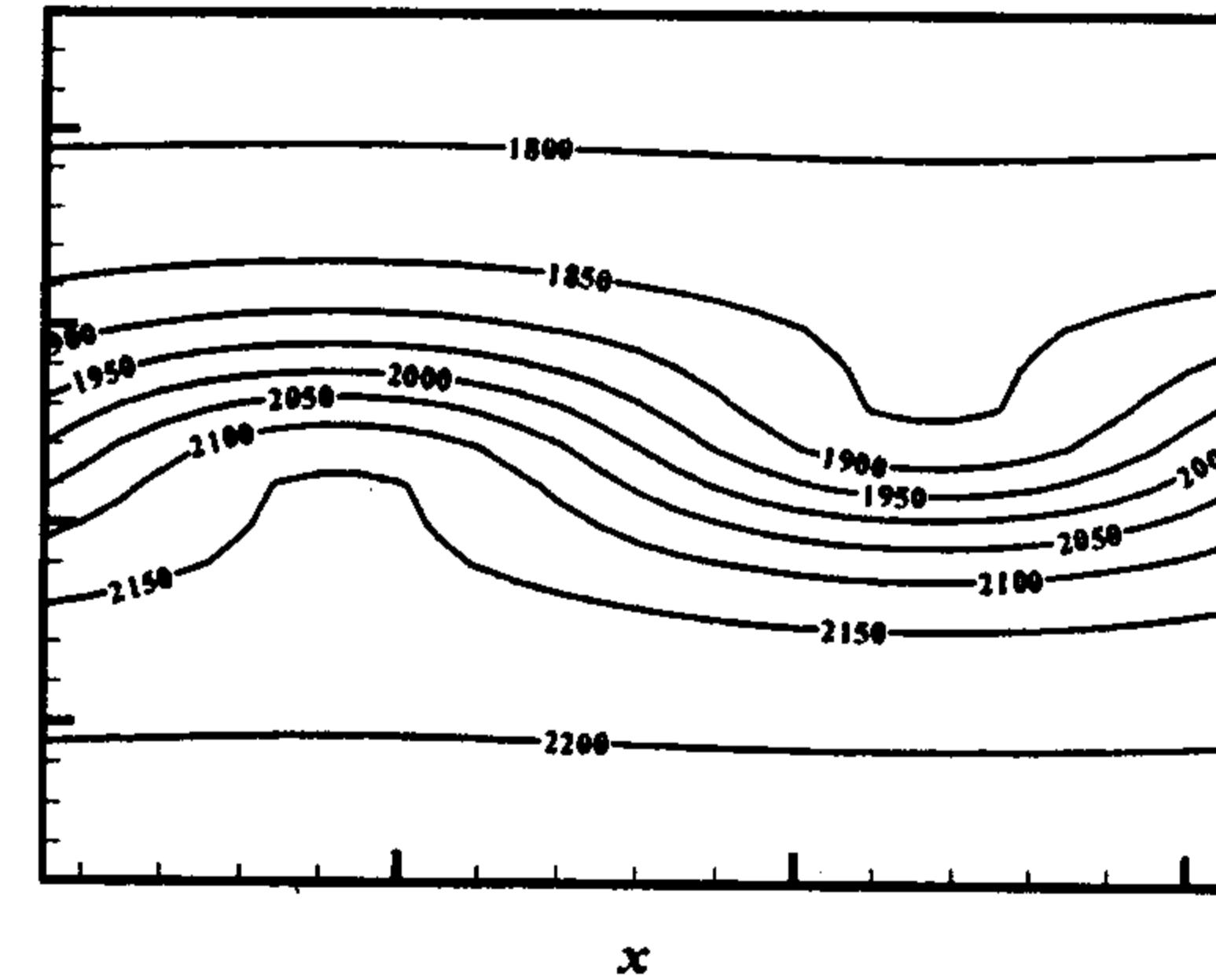
نقاط مرزی اعمال نمود و به همین دلیل از این پالاینده فقط در نقاط داخلی شبکه استفاده می‌شود. در مطالعه حاضر نیز برای حل معادلات آب کم‌عمق با استفاده از روش فشرده مرتبه چهارم از این پالاینده برای حذف امواج مزاحم استفاده شده‌است. بهترین نتیجه هنگامی که این پالاینده در هر دو گام زمانی به صورت متناوب اعمال شد، به دست آمد.

نتایج

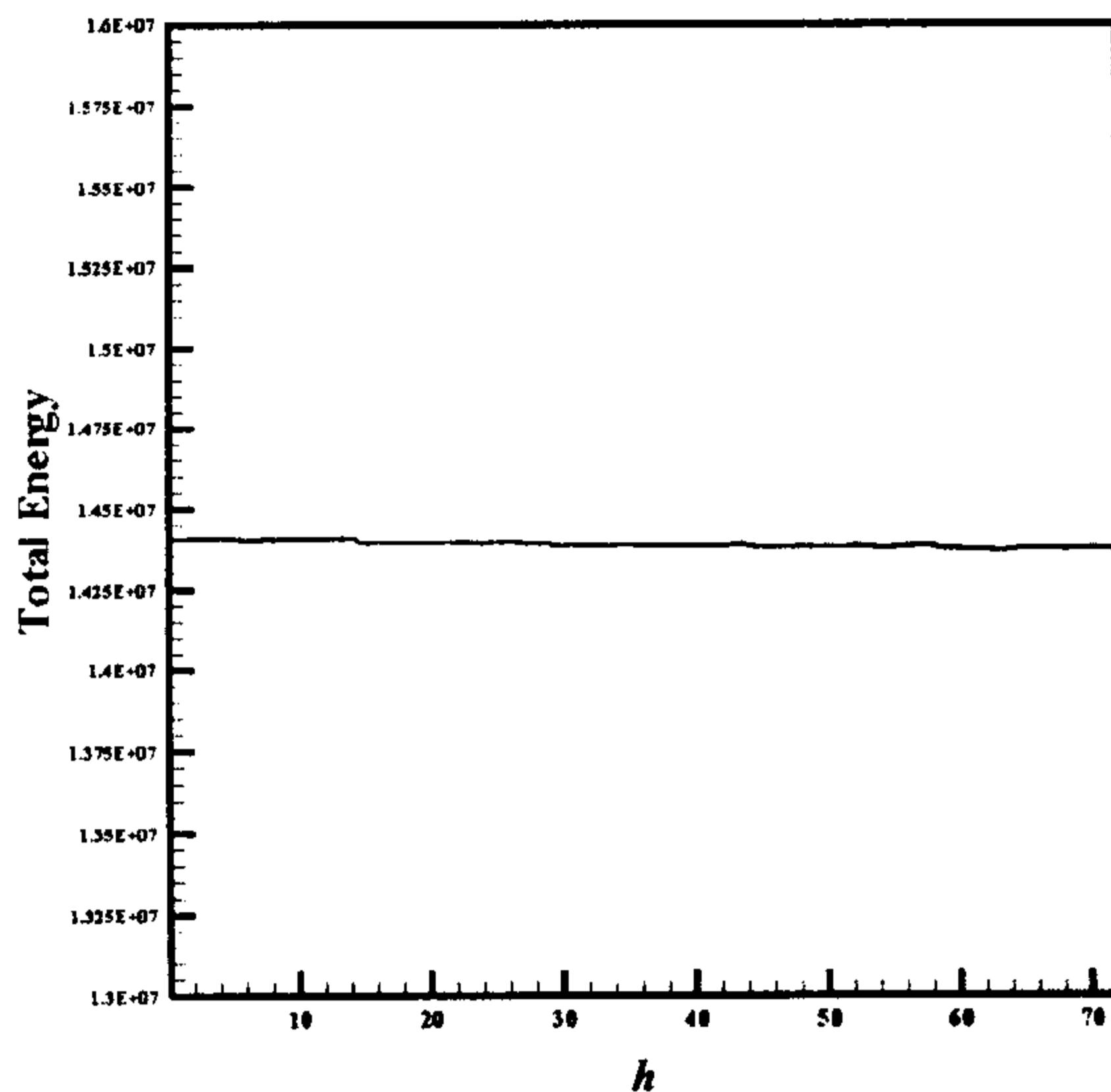
برای انتگرال‌گیری معادلات آب کم‌عمق در یک کanal با شرایط مرزی توضیح داده شده در ابتدای این مقاله نیاز است که مقادیر اولیه متغیرها در لحظه شروع انتگرال‌گیری معلوم باشند. این مقادیر را می‌بایست از روی مقادیر اندازه‌گیری شده توسط ایستگاه‌های هواشناسی به دست آورد، البته این مقادیر می‌بایست توسط فرایند آغازگری برای انتگرال‌گیری آماده شوند. ولی در اینجا از یک میدان اولیه تحلیلی [۱۶] برای به دست آوردن یک مبنای مقایسه نتایج حاصله با نتایج سایر محققان، به صورت زیر استفاده می‌شود. مقدار اولیه برای میدان ارتفاع به شکل زیر تعریف می‌شود.

$$h(x, y) = H_0 + H_1 \tanh \frac{9(D/2 - y)}{2D} + H_2 \operatorname{sech}^2 \frac{9(D/2 - y)}{2D} \sin \frac{2\pi y}{L} \quad (23)$$

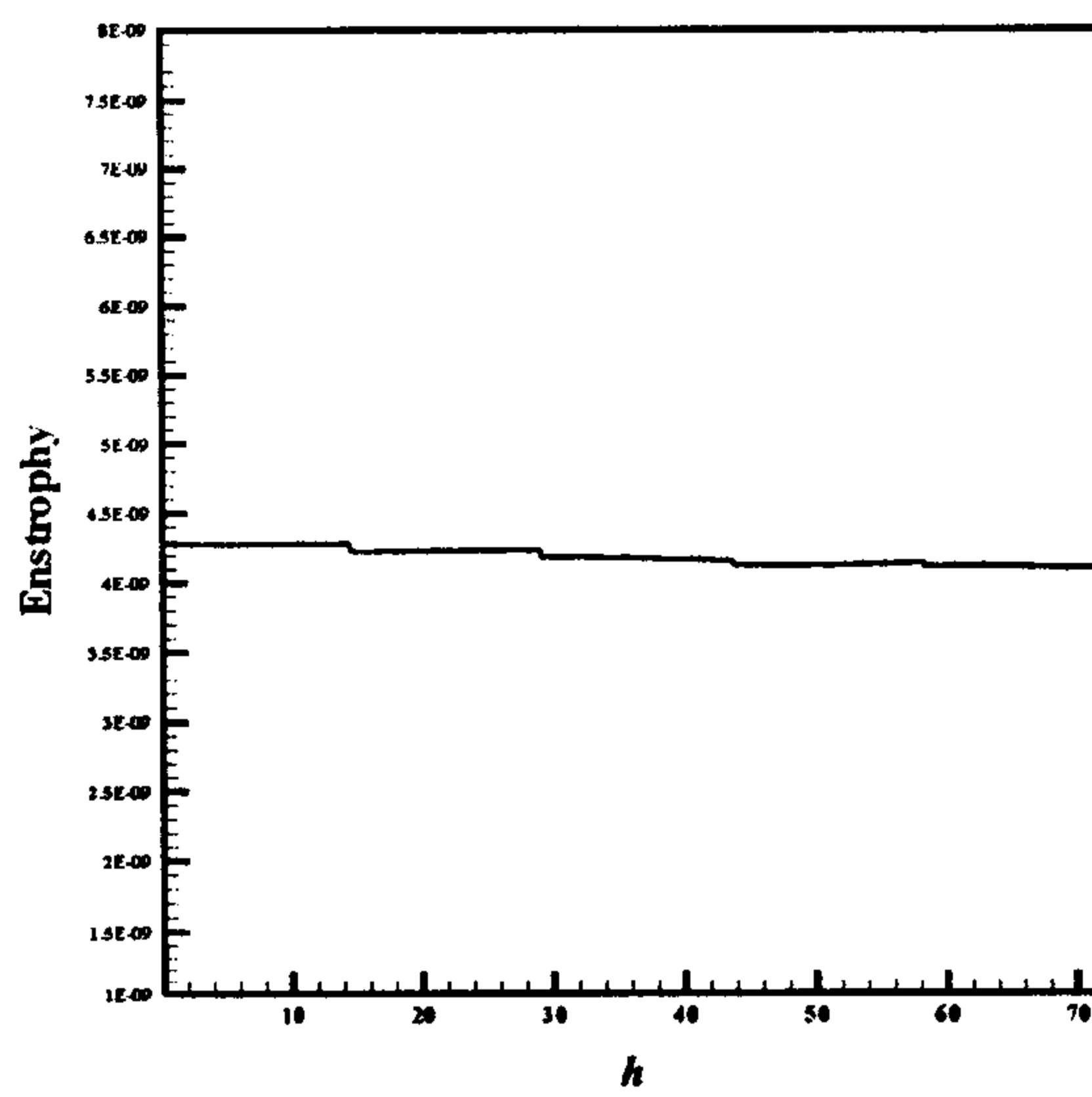
میدان شرایط اولیه ارتفاع در شکل (۱) نشان داده شده‌است.

شکل ۱: شرایط اولیه میدان ارتفاع h می‌داند. واحدها همگی بر حسب متر هستند.

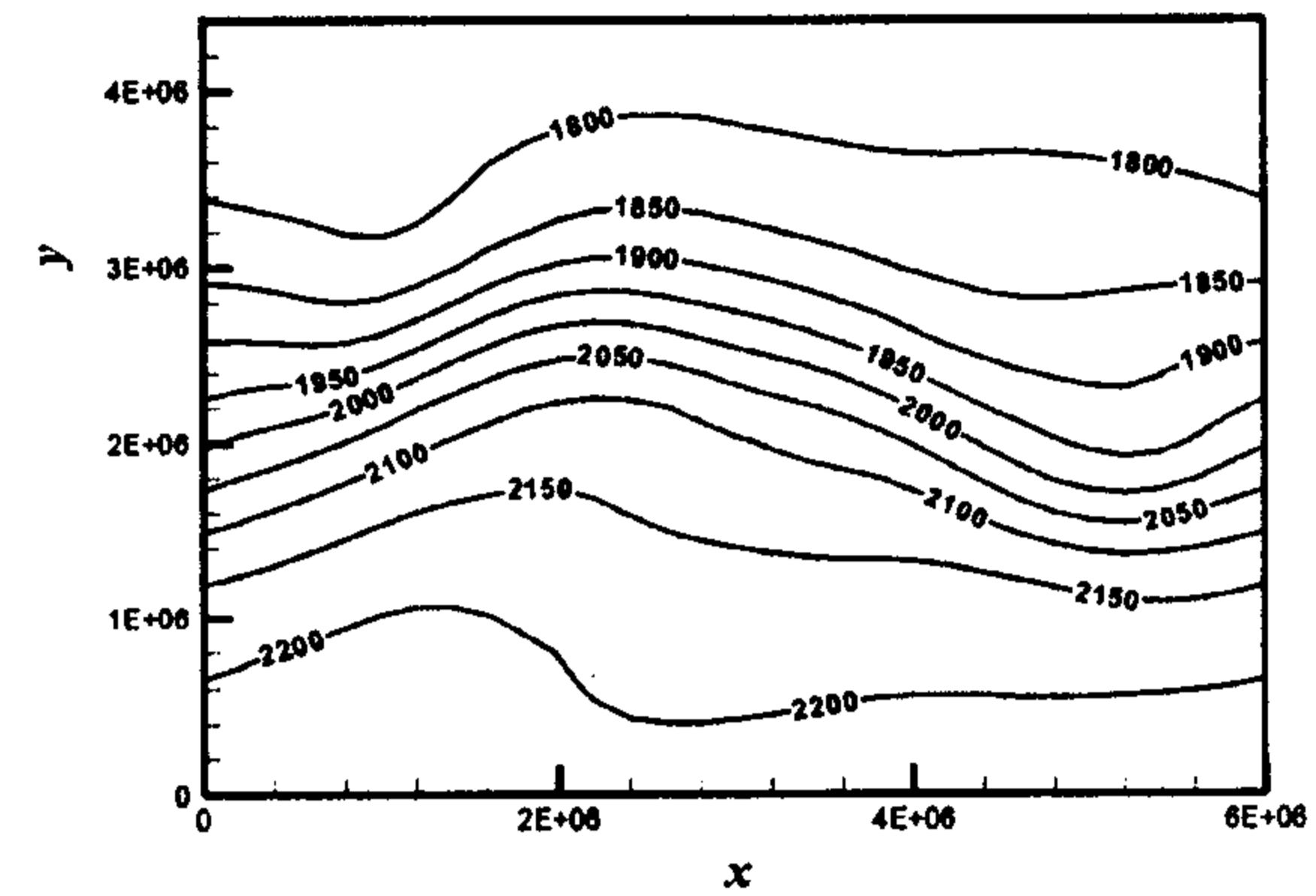
شکل ۵: تغییرات زمانی انرژی کل برای روش فشرده. واحد محور زمان برحسب ساعت و واحد محور انرژی کل به صورت نسبی می‌باشد.

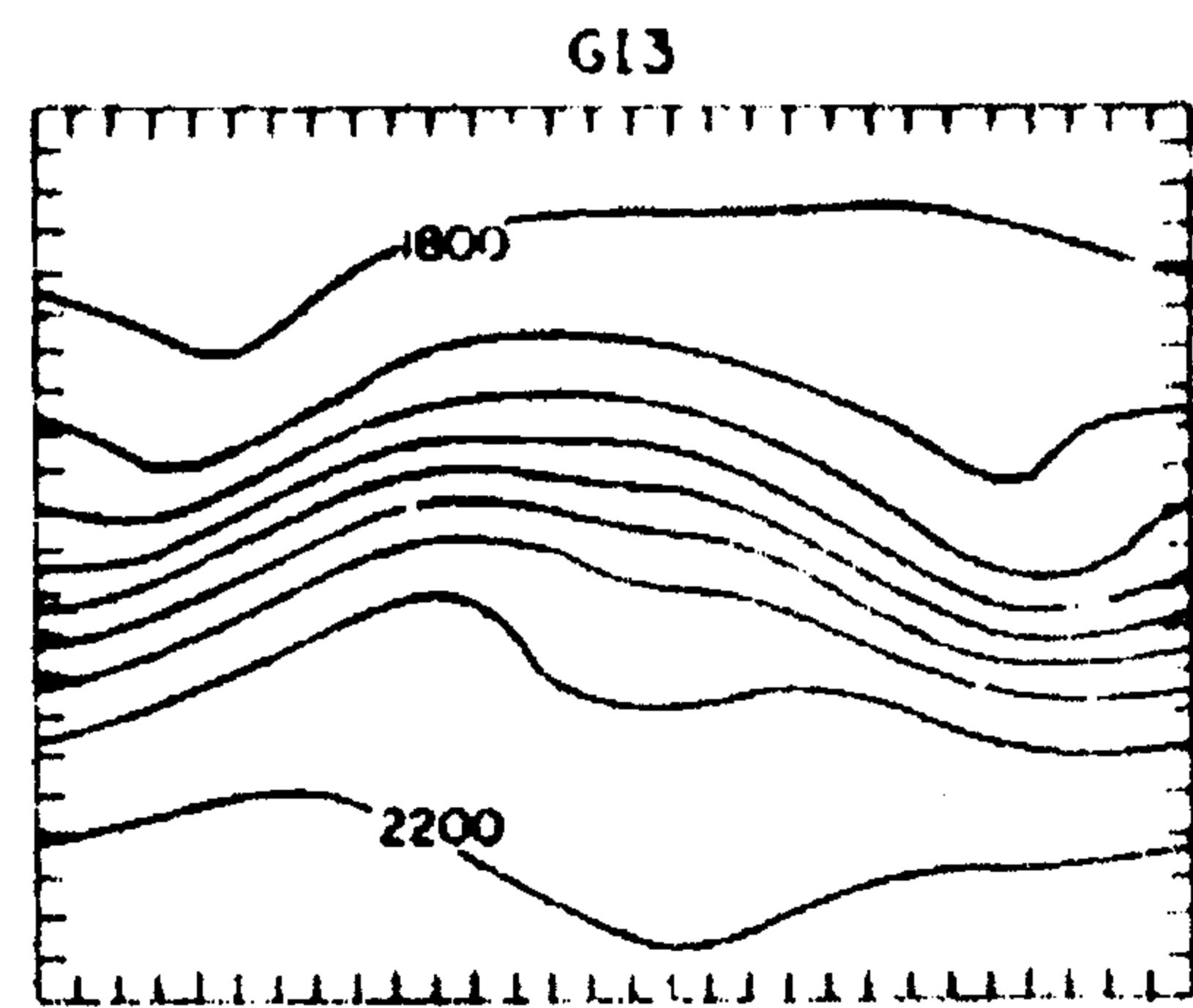
شکل ۶: تغییرات زمانی انستروفی برای روش فشرده. واحد محور زمان برحسب ساعت و واحد محور انستروفی به صورت نسبی می‌باشد.

بررسی دقیق روش فشرده

در این بخش درنظر است تا در مورد دقیق روش فشرده در مقایسه با روش مرتبه دوم مرکزی بحث شود، از آنجا که روش فشرده یک روش مرتبه چهارم است انتظار می‌رود که نسبت به روش مرتبه دوم مرکزی دقیق‌تر عمل نماید. برای رسیدن به این منظور یک فضای هیلبرت شامل تمام بردارهایی که در شرایط زیر صدق کنند،

شکل ۳: پیش‌بینی ۴۸ ساعته میدان ارتفاع با استفاده از روش فشرده. واحدها برحسب متر هستند.

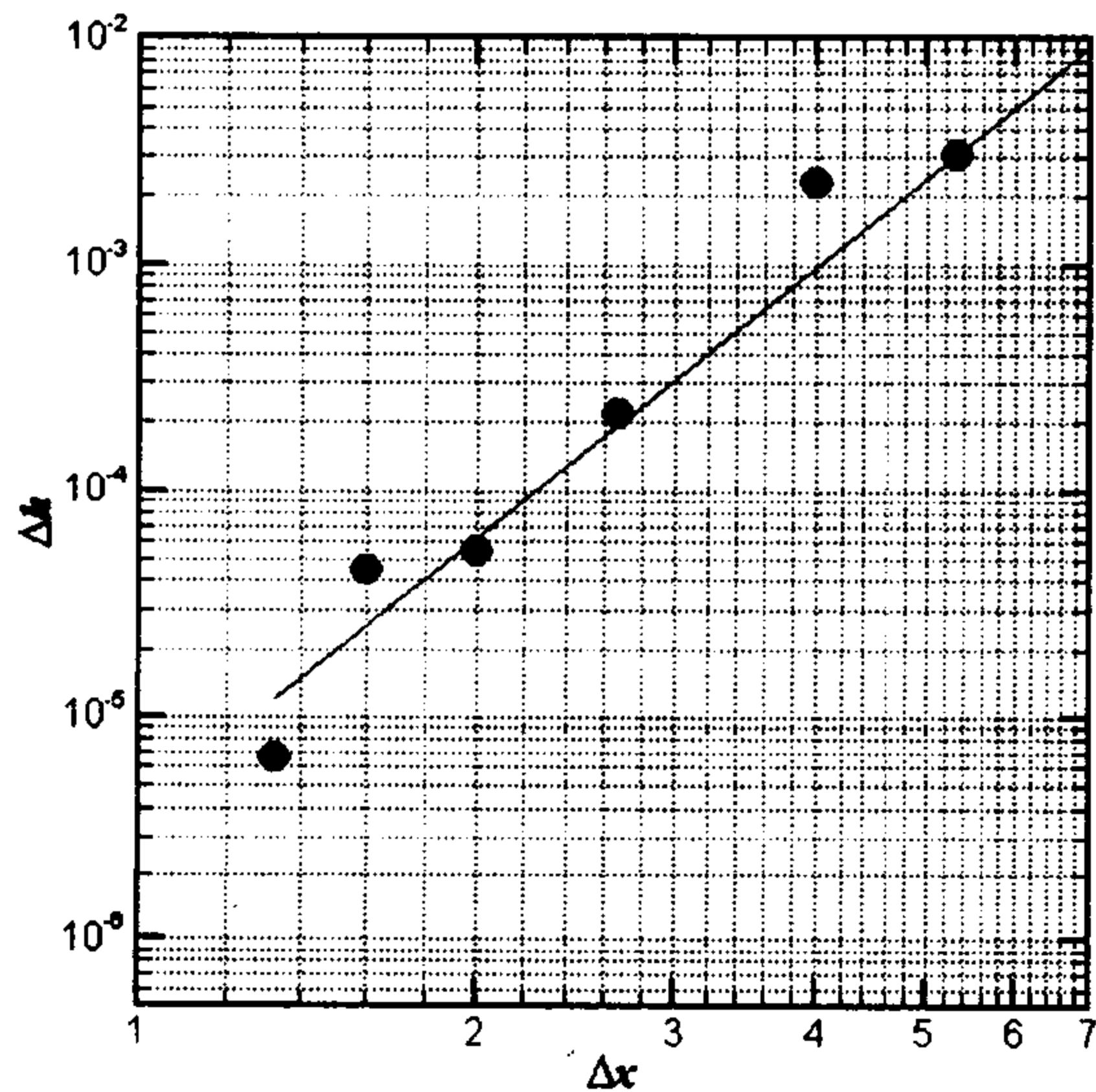
شکل ۴: پیش‌بینی ۴۸ ساعته میدان ارتفاع ارائه شده در مرجع [۱۶].

همه این جواب‌ها از فاصله شبکه‌ای برابر با 200 km استفاده شده و گام زمانی جهت انتگرال‌گیری با توجه به شرط پایداری [۶] برابر با 350 s انتخاب شده است. میان جواب‌های حاصل از روش فشرده و جواب‌های بدست آمده از روش مرتبه دوم مرکزی تهیه شده توسط نویسندهان و همچنین جواب‌های ارائه شده در مرجع [۱۶] که در شکل (۴) نمایش داده شده، تطابق خوبی برقرار است. شکل‌های (۵) و (۶) نیز تغییرات زمانی انرژی کل و انستروفی را پس از سه روز انتگرال‌گیری نشان می‌دهند. با توجه به این شکل‌ها می‌توان دریافت که این روش پایستگی این دو کمیت را در طول انتگرال‌گیری به خوبی حفظ می‌نماید و در واقع ماهیت غیرخطی معادلات توسط روش عددی به کار برده شده به خوبی مدل گردیده است.

تعريف می‌شود [۶، ۱۶].

جدول ۱: خطای نسبی.

خطای نسبی	روش
1.423×10^{-3}	$\Delta x = \Delta y = 100 \text{ km}$
3.039×10^{-3}	$\Delta x = \Delta y = 200 \text{ km}$
2.317×10^{-3}	مرتبه دوم
4.601×10^{-3}	مرتبه دوم

شکل ۷: تغییر دقت ارتفاع یک نقطه معین در فواصل متفاوت شبکه‌ای برای حالت یکبعدی معادلات آب کم عمق (نقاط دایره‌ای). خط توپر نشان‌دهنده یک خط میان‌یابی شده بین نقاط با شیب چهار می‌باشد. واحدها بر حسب متر هستند.

در مرحله بعد برای بررسی دقت و به دست آوردن مرتبه دقت روش فشرده یکی از نقاط شبکه را برای حالت یکبعدی معادلات آب کم عمق در نظر می‌گیریم. سپس برای روش فشرده مقادیر جواب مربوط به این نقطه را پس از مدت معینی انتگرال‌گیری در شبکه‌هایی با فواصل شبکه‌ای مختلف از درشت تا ریز به دست می‌آوریم. حال مقدار به دست آمده در ریزترین شبکه را به عنوان مبدأ در نظر گرفته و اختلاف مقدار مربوط به این نقطه را در فاصله‌های شبکه‌ای درشت‌تر به دست می‌آوریم. حال می‌توان این مقادیر را بر حسب فواصل شبکه‌ای در یک نمودار لگاریتمی رسم نمود، اگر روش مرتبه چهارم باشد این نقاط می‌بایست بر روی یک خط با شیب چهار در این منحنی قرار بگیرند. این واقعیت در شکل (۷) نشان داده شده است. در این نمودار یک خط با شیب چهار نیز از بین

$$\tilde{\mathbf{U}}_{i,j} = \tilde{\mathbf{U}}_{i+N_x,j}, \quad \tilde{\mathbf{U}} = (u, v, h)^T$$

و

$$v_{i,0} = v_{i,N_y}$$

در معادلات بالا فرض می‌شود که $N_x = 0, 1, \dots, N_x$ و $N_y = 0, 1, \dots, N_y$ برقرار باشد. یک نرم ناشی از ضرب داخلی هر دو بردار دلخواه \mathbf{a} و \mathbf{b} جهت آزمایش دقت روش تعریف می‌شود. شکل گستته ضرب داخلی و نرم مورد نظر به صورت زیر خواهد بود.

$$\begin{aligned} \langle \mathbf{a}, \mathbf{b} \rangle &= \Delta x \Delta y \sum_{i=1}^{N_x} \left\{ \sum_{j=1}^{N_y-1} \mathbf{a}_{i,j}^T \mathbf{b}_{i,j} + \right. \\ &\quad \left. \frac{1}{2} (\mathbf{a}_{i,0}^T \mathbf{b}_{i,0} + \mathbf{a}_{i,N_y}^T \mathbf{b}_{i,N_y}) \right\} \\ \|\mathbf{a}\|^2 &= \langle \mathbf{a}, \mathbf{a} \rangle \end{aligned} \quad (24)$$

حال می‌توان با استفاده از رابطه زیر

$$\text{relative error} = \frac{\| \mathbf{e} \|}{\| \mathbf{U}_{50} \|} \quad (25)$$

که در آن

$$\mathbf{e} = \mathbf{U} - \mathbf{U}_{50}$$

خطای نسبی (relative error) میان جواب دقیق و جواب تقریبی را به دست آورد. در رابطه بالا متغیر \mathbf{U} بیان‌کننده جواب تقریبی است و دقیق‌ترین جواب با متغیر \mathbf{U}_{50} که مربوط به جواب به دست آمده از روش فشرده در شبکه‌ای با فواصل شبکه‌ای 50 km در دو راستای محورهای مختصات می‌باشد، نشان داده می‌شود. حال می‌توان این خطای نسبی را برای روش فشرده مرتبه چهارم و همچنین روش مرتبه دوم مرکزی در شبکه‌هایی با فواصل شبکه‌ای متفاوت محاسبه نمود. جدول (۱) نتایج مربوط به خطای نسبی را پس از ۲۴ ساعت با گام زمانی 350 s نشان می‌دهد. این جدول دقت بالای روش فشرده را در مقایسه با روش مرتبه دوم به نمایش می‌گذارد و می‌توان دریافت که بهترین جواب مربوط به روش فشرده با فواصل شبکه‌ای 100 km می‌باشد.

یک پالاینده در طول مراحل انتگرال‌گیری به صورت متناوب استفاده شود. کمیت‌های ناوردای مدل مانند انستروفی و انرژی کل در طول انتگرال‌گیری عددی از معادلات بخوبی پایستگی خویش را حفظ می‌نمایند، این مطلب مovid این حقیقت است که ماهیت غیرخطی معادلات با استفاده از روش عددی به کار رفته به درستی مدل شده است. اعتبار حل عددی ارائه شده با مقایسه جواب‌های حاصل با نتایج محققان قبلی سنجیده می‌شود. نتایج پاره‌ای از آزمایش‌های عددی به منظور نشان دادن دقیق بالاتر روش فشرده در مقایسه با روش‌های سنتی، نیز ارائه شده است.

تشکر و قدردانی

نویسنده‌گان مقاله از دانشگاه تهران و پژوهشگاه هوشناسی و علوم جو به واسطه حمایت مالی از این کار تحقیقاتی تشکر می‌نمایند.

نقاط رسم گردیده است. قرارگیری این نقاط در امتداد این خط نشان‌دهنده این واقعیت است که روش مرتبه چهارم می‌باشد.

نتیجه‌گیری

حل عددی شکل پایستار معادلات آب کم‌عمق در صفحه β با استفاده از روش فشرده مرتبه چهارم ارائه شد. برای گسترش زمانی معادلات از شکل دلتای روش بیم و وارمنگ که نسبت به روابط پایه‌ای این روش از مزایای بیشتری برخوردار است، استفاده شده است. سپس برای گسترش سازی مکانی معادلات از روش فشرده مرتبه چهارم استفاده می‌شود. به دلیل به وجود آمدن خطای دگرnamiden ناشی از اندرکنش ترم‌های غیرخطی موجود در معادلات با استفاده از اضافه نمودن عبارت‌های اتلافی به معادلات می‌توان بر این خطای غلبه نمود. آزمایش‌های عددی انجام گرفته نشان می‌دهند که نتایج بهتر برای غلبه بر این خطای هنگامی به دست می‌آیند که از

مراجع

- 1 - Numerov, B. V. (1924). "A method of extrapolation of perturbations." *Roy. Astron. Soc. Mon. Notice.*, Vol. 84, PP. 592-601.
- 2 - Fox, L. and Goodwin, E. T. (1949). "Some new methods for the numerical integration of ordinary differential equations." *Proc. Cambridge Phil. Soc. Math. Phys.*, Vol. 45, PP. 373-388.
- 3 - Kreiss, H. O. and Oliger, J. (1972). "Comparison of accurate methods for the integration of hyperbolic equations." *Tellus*, Vol. 24, PP. 199-215.
- 4 - Hirsch, S. R. (1975). "Higher order accurate difference solutions of fluid mechanics problems by a compact differencing technique." *J. Comput. Phys.*, Vol. 19, PP. 90-109.
- 5 - Lele, S. K. (1992). "Compact finite difference schemes with spectral-like resolution." *J. Comput. Phys.*, Vol. 103, PP. 16-42.
- 6 - Navon, I. M. and Riphagen H. A. (1979). "An implicit compact fourth-order algorithm for solving the shallow water equations in conservative-law form." *Mon. Wea. Rev.*, Vol. 107, PP. 1107-1127.
- 7 - Beam, R. M. and Warming, R. F. (1978). "An implicit factored scheme for the compressible Navier-Stokes equations." *AIAA J.*, Vol. 16, PP. 393-402.
- 8 - Beam, R. M. and Warming, R. F. (1976). "An implicit finite difference algorithm for hyperbolic systems in conservative-law form." *J. Comput. Phys.*, Vol. 22, PP. 87-116.
- 9 - Douglas, J. Jr. and Gunn, J. E. (1964). "A general formulation of alternating direction methods." *Numer. Math.*, Vol. 6, PP. 428-453.

- 10 - Haltiner, G. J. and Williams, R. T. (1980). *Numerical prediction and dynamic meteorology*. John Wiley & Sons, Inc., New York.
- 11 - Houghton, D., Kasahara, A. and Washington, W. (1966). "Long-term integration of the barotropic equations by the Lax-Wendroff method." *Mon. Wea. Rev.*, Vol. 94, PP. 141-150.
- 12 - Ciment, M. and Leventhal, S. H. (1975). "Higher order compact implicit schemes for the wave equation." *Math. Comput.*, Vol. 29, PP. 985-994.
- 13 - Adam, Y. (1977). "Highly accurate compact implicit methods and boundary conditions." *J. Comput. Phys.*, Vol. 24, PP. 10-22.
- 14 - Gustafsson, B., Kreiss, H. O. and Sundstrom, A. (1972). "Difference approximations to mixed initial boundary value problems II." *Math. Comput.*, Vol. 26, PP. 649-686.
- 15 - Wallington, C. E. (1962). "The use of smoothing or filtering operators in numerical forecasting." *Quart. J. Roy. Meteor. Soc.*, Vol. 88, PP. 473-484.
- 16 - Gustafsson, B. (1971). "An ADI method for solving the shallow water equations." *J. Comput. Phys.*, Vol. 7, PP. 239-253.

واژه های انگلیسی به ترتیب استفاده در متن

- 1 - Interaction
- 2 - Filter
- 3 - Conservative
- 4 - Vorticity
- 5 - Aliasing error
- 6 - Fluid Dynamics
- 7 - Invariant